

LA EUROPA SOCIAL, UNIDA CONTRA LA GUERRA

Las CCOO de Cataluña afrontamos este 1 de Mayo con la reivindicación de tres objetivos estratégicos y complementarios. **Una Europa social, una Europa unida y una Europa contra la guerra.**

La injusta, injustificada e ilegal invasión de Irak por las fuerzas angloamericanas y el apoyo del Gobierno español en contra de la opinión de las Naciones Unidas y de la opinión pública mundial han tenido un elevado coste en vidas humanas, especialmente entre la población civil. Traerá más inestabilidad al mundo y será la fuente de nuevos conflictos. Además del petróleo y del control de esa estratégica zona del mundo, lo que los EE.UU. pretenden con su intervención militar es inaugurar una nueva etapa de la humanidad, basada en el unilateralismo militarista de la administración Bush. Pretenden llevar a las Naciones Unidas a un papel subalterno y meramente humanitario. Pretenden convertirse en la potencia que aprueba leyes, las interpreta, las aplica y si es necesario las impone con el uso de la fuerza. Por eso rechaza cualquier espacio multilateral, como el tratado de Kyoto, se niega a la creación del Tribunal Penal Internacional y exige su impunidad, y ahora amenaza con ampliar su cruzada a otros países. Lo que hoy está en juego en todo el mundo y especialmente en el ámbito europeo es cuál de las dos concepciones de la mundialización se impone, si la que sostienen los EE.UU. y sus aliados en el terreno militar y que ya han aplicado con éxito en el terreno económico —un mundo sin reglas, sin derechos, sin contrapoderes— o un mundo construido sobre las reglas del derecho y la razón, en el cual las instituciones internacionales reformadas y las instituciones políticas como la Unión Europea tengan un papel central. **UNA MUNDIALIZACIÓN CON REGLAS Y CON DERECHOS.**

Este 1 de Mayo es una nueva oportunidad para expresar el compromiso de los trabajadores y las trabajadoras, de la ciudadanía en general, en contra de la guerra, en contra del unilateralismo militarista de Bush. Cataluña y España hemos estado al frente de este importante movimiento social que, si bien no ha podido parar la guerra, sí que ha dado los primeros pasos. Se ha creado una opinión pública europea que ha dejado Blair, Aznar y Berlusconi aislados de su ciudadanía. Se ha condicionado el comportamiento de los gobiernos de Francia y Alemania. Se ha creado un movimiento muy potente que exige a los gobiernos otra manera de entender la democracia, sin el autoritarismo expresado por Aznar, no autoritarista. Estamos quizás delante de la primera crisis política de la mundialización. Y es obligación de las organizaciones políticas, y también de organizaciones sociales como los sindicatos, dar continuidad y expectativas a este importante movimiento ciudadano. Por primera vez, la Confederación Europea de Sindicatos ha sido capaz, aunque de manera embrionaria, de impulsar una respuesta conjunta de todos los sindicatos europeos con un paro cívico de 15 minutos. Aún reconociendo lo limitado de la respuesta, la CES ha puesto de manifiesto su voluntad de configurarse como un verdadero sindicato europeo. Y hoy, a las puertas del próximo congreso de la CES, el reforzamiento social y político de la Unión Europea tiene que ser un referente ineludible de este 1 de Mayo.

Esta guerra ha sido un ataque directo al corazón de la unidad europea. La razón fundamental de la creación de la Comunidad Europea fue reforzar la paz en nuestro continente. La existencia de una Europa fuerte, defensora de la paz, del respeto a la dignidad humana y de la legalidad internacional, ha recibido un ataque directo por parte de los gobiernos de Aznar, Blair y Berlusconi, que han avalado la estrategia de unilateralismo militarista de Bush, en contra de la ciudadanía europea.

La defensa de una Europa unida y en paz significa la defensa de más Europa. Quiere decir avanzar decididamente hacia una Europa social y políticamente unida que vaya más allá de una idea puramente mercantilista. Los ciudadanos y ciudadanas de Europa, y en primer lugar los trabajadores y trabajadoras, tal y como lo ha definido la Confederación Europea de Sindicatos y lo defendemos desde CCOO de Cataluña, queremos que tras la unificación de los mercados y de la moneda se den pasos rápidos y decisivos hacia la unión social y política.

Las CCOO de Cataluña defendemos una unión política de Europa basada en la defensa de la paz, la libertad, la justicia y la democracia y en el respeto a los derechos humanos y al derecho internacional. En este sentido, la aprobación de la constitución europea es una oportunidad para recoger estos valores compartidos y para elevar a la categoría de derechos constitucionales europeos los contenidos en la Carta de derechos fundamentales.

Las CCOO de Cataluña defendemos una unión social de Europa que permita profundizar, consolidar y homogeneizar el modelo social europeo basado en el reconocimiento de los derechos sociales de los trabajadores y trabajadoras, eso que denominamos el estado de bienestar, con servicios públicos y de protección social, que garantice y asegure la cohesión social y los derechos de ciudadanía. Una Europa que tenga la plena ocupación, estable y con derechos, como uno de sus objetivos.

Esta defensa de la Europa social es la que este año, con motivo del 1 de Mayo, nos lleva a asumir un compromiso con:

- Una Confederación Europea de Sindicatos (CES) como una organización sindical europea con plena capacidad para articular modelos de negociación y de diálogo social en el ámbito europeo. Un sindicato europeo que sea interlocutor imprescindible en lo que se refiere a la elaboración de políticas sociales y laborales y al establecimiento de nuevos derechos sociales que impliquen la democratización de las empresas.

- Un modelo de desarrollo europeo basado en políticas de plena ocupación, de calidad y segura, la universalización de los derechos de ciudadanía, los sistemas públicos de protección social y las políticas de cohesión social que garanticen la cohesión social.

- La defensa, en el ámbito del Estado y de Cataluña, de un nuevo modelo productivo basado en la eficiencia social, económica y medioambiental. Reivindicamos la necesidad de situar la búsqueda y la formación como elementos imprescindibles de este nuevo sistema de productividad y de competitividad que abandone una política de competitividad caduca y sin futuro basada en exclusiva en los bajos costes laborales.

- La reivindicación de unas políticas económicas y sociales diferentes de las defendidas por el Gobierno del PP, como el intento de recorte del derecho a las prestaciones de paro, que son regresivas, que provocaron la Huelga General del 20 J, pero que también están significadas claramente en la Ley de calidad de la enseñanza, la Ley concursal, la política fiscal, o su política, exclusivamente policial, hacia la inmigración.

- La exigencia, en el ámbito catalán, especialmente a la patronal catalana, de compromisos que permitan hacer avanzar el marco catalán de relaciones laborales; el reforzamiento de la negociación colectiva en Cataluña; el establecimiento de acuerdos concretos para hacer frente a la siniestralidad laboral, estableciendo medidas en materia de prevención de riesgos laborales; la potenciación de las políticas de igualdad, y el establecimiento de mecanismos de intervención sindical en los procesos de racionalización de la producción.

- La insistencia para que el Gobierno de la Generalitat ponga en marcha, con los recursos económicos y humanos adecuados, el Servicio de Ocupación de Cataluña (SOC), que permita una actuación integral en relación con las políticas activas, que ayuden a la creación de más y mejor ocupación y a luchar contra la precariedad laboral.

Todos estos objetivos nos permitirán avanzar hacia esta Europa social y políticamente unida, esta Europa defensora de la paz, la libertad, la justicia y la solidaridad entre los pueblos y defensora de la legalidad internacional y el bienestar social, de la cual el movimiento sindical europeo ha sido el máximo defensor.

MANIFESTACIONES

Barcelona:
11.30 h Rda. de Sant Pere/Pg. de Gràcia

Girona:
12 h Plaça de la Independència

Lleida:
12h Plaça del Treball

Tarragona:
Por definir

L'EUROPA SOCIAL, UNIDA CONTRA LA GUERRA

Les CCOO de Catalunya afrontem aquest 1 de Maig amb la reivindicació de tres objectius estratègics i complementaris. **Una Europa social, una Europa unida i una Europa contra la guerra.**

La injusta, injustificada i il·legal invasió de l'Iraq per les forces angloamericanes i el suport del Govern espanyol en contra de l'opinió de les Nacions Unides i de l'opinió pública mundial han tingut un elevat cost en vides humanes, especialment entre la població civil. Portarà més inestabilitat al món i serà la font de nous conflictes. A més del petroli i del control d'aquella estratègica zona del món, el que els EUA pretenen amb la seva intervenció militar és inaugurar una nova etapa de la humanitat, basada en l'unilateralisme militarista de l'administració Bush. Pretenen portar les Nacions Unides a un paper subaltern i merament humanitari. Pretenen convertir-se en la potència que aprova lleis, les interpreta, les aplica i si cal les imposa amb l'ús de la força. Per això rebutja qualsevol espai multilateral, com el tractat de Kyoto, es nega a la creació del Tribunal Penal Internacional i exigeix la seva impunitat, i ara amenaça a ampliar la seva croada a altres països. El que avui està en joc a tot el món i especialment en l'àmbit europeu és quina de les dues concepcions de la mundialització s'imposa, si la que sostenen els EUA i els seus aliats en el terreny militar i que ja han aplicat amb èxit en el terreny econòmic —un món sense regles, sense drets, sense contrapoders— o un món construït sobre les regles del dret i la raó, en el qual les institucions internacionals reformades i les institucions polítiques com la Unió Europea tinguin un paper central. **UNA MUNDIALITZACIÓ AMB REGLES I AMB DRETS.**

Aquest 1 de Maig és una nova oportunitat per expressar el compromís dels treballadors i les treballadores, de la ciutadania en general, en contra de la guerra, en contra de l'unilateralisme militarista de Bush. Catalunya i Espanya hem estat al capdavant d'aquest important moviment social que, si bé no ha pogut aturar la guerra, sí que ha aconseguit els primers avenços. S'ha creat una opinió pública europea que ha deixat Blair, Aznar i Berlusconi aïllats de la seva ciutadania. S'ha condicionat el comportament dels governs de França i Alemanya. S'ha creat un moviment molt potent que exigeix als governs una altra manera d'entendre la democràcia, sense l'autoritarisme expressat per l'Aznar, no autoritarista. Estem potser davant de la primera crisi política de la mundialització. I és obligació de les organitzacions polítiques, i també de les organitzacions socials com els sindicats, donar continuïtat i expectatives a aquest important moviment ciutadà. Per primera vegada, la Confederació Europea de Sindicats ha estat capaç, encara que de manera embrionària, d'impulsar una resposta conjunta de tots els sindicats europeus amb una aturada cívica de 15 minuts. Tot i reconeixent la limitació de la resposta, la CES ha posat de manifest la seva voluntat de configurar-se com un veritable sindicat europeu. I avui, a les portes del proper congrés de la CES, el reforçament social i polític de la Unió Europea ha de ser un referent ineludible d'aquest 1 de Maig.

Aquesta guerra ha estat un atac directe al cor de la unitat europea. La raó fonamental de la creació de la Comunitat Europea va ser reforçar la pau al nostre continent. L'existència d'una Europa forta, defensora de la pau, del respecte a la dignitat humana i de la legalitat internacional, ha rebut un atac directe per part dels governs d'Aznar, Blair i Berlusconi, que han avalat l'estratègia d'unilateralisme militarista de Bush, en contra de la ciutadania europea.

La defensa d'una Europa unida i en pau significa la defensa de més Europa. Vol dir avançar decididament envers una Europa social i políticament unida que vagi mes enllà d'una idea purament mercantilista. Els ciutadans i ciutadanes d'Europa, i en primer lloc els treballadors i treballadores, tal com ho ha definit la Confederació Europea de Sindicats i ho defensem des de CCOO de Catalunya, volem que després de la unificació de mercats i de moneda es facin passos ràpids i decisius cap a la unió social i política.

Les CCOO de Catalunya defensem una unió política d'Europa basada en la defensa de la pau, la llibertat, la justícia i la democràcia i en el respecte als drets humans i al dret internacional. En aquest sentit, l'aprovació de la constitució europea és una oportunitat per recollir aquests valors compartits i per elevar a la categoria de drets constitucionals europeus els continguts en la Carta de drets fonamentals.

Les CCOO de Catalunya defensem una unió social d'Europa que permeti aprofundir, consolidar i homogeneïtzar el model social europeu basat en el reconeixement dels drets socials dels treballadors i treballadores, això que denominem l'estat de benestar, amb serveis públics i de protecció social, que garanteixi i asseguri la cohesió social i els drets de ciutadania. Una Europa que tingui la plena ocupació, estable i amb drets, com un dels seus objectius.

Aquesta defensa de l'Europa social és la que enguany, amb motiu de l'1 de Maig, ens porta a assumir un compromís amb:

- Una Confederació Europea de Sindicats (CES) com una organització sindical europea amb plena capacitat per articular models de negociació i diàleg social en l'àmbit europeu. Un sindicat europeu que sigui interlocutor imprescindible pel que fa a l'elaboració de polítiques socials i laborals i a l'establiment de nous drets socials que impliquin la democratització de les empreses.

- Un model de desenvolupament europeu basat en polítiques de plena ocupació, de qualitat i segura, la universalització dels drets de ciutadania, els sistemes públics de protecció social i les polítiques de cohesió social que garanteixin la cohesió social.
- La defensa, en l'àmbit de l'Estat i de Catalunya, d'un nou model productiu basat en l'eficiència social, econòmica i mediambiental. Reivindiquem la necessitat de situar la recerca i la formació com a elements imprescindibles d'aquest nou sistema de productivitat i de competitivitat que abandoni una política de competitivitat caduca i sense futur basada en exclusiva en els baixos costos laborals.
- La reivindicació d'unes polítiques econòmiques i socials diferents de les defensades pel Govern del PP, com l'intent de retallada del dret a les prestacions d'atur, que són regressives, que van provocar la Vaga General del 20 J, però que també estan significades clarament en la Llei de qualitat de l'ensenyament, la Llei concursal, la política fiscal, o la seva política, exclusivament policial, envers la immigració.
- L'exigència, en l'àmbit català, especialment a la patronal catalana, de compromisos que permetin fer avançar el marc català de relacions laborals; el reforçament de la negociació col·lectiva a Catalunya; l'establiment d'acords concrets per fer front a la sinistralitat laboral, tot establint mesures en matèria de prevenció de riscos laborals; la potenciació de les polítiques d'igualtat, i l'establiment de mecanismes d'intervenció sindical en els processos de racionalització de la producció.
- La insistència perquè el Govern de la Generalitat posi en marxa amb els recursos econòmics i humans adequats el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) que permeti una actuació integral pel que fa a les polítiques actives, que ajudin a la creació de més i millor ocupació i a lluitar contra la precarietat laboral.

Tots aquests objectius ens permetran avançar cap a aquesta Europa social i políticament unida, aquesta Europa defensora de la pau, la llibertat, la justícia i la solidaritat entre els pobles i defensora de la legalitat internacional i el benestar social, de la qual el moviment sindical europeu ha estat el màxim defensor.

MANIFESTACIONS

Barcelona:
11.30 h Rda. de Sant Pere/Pg. de Gràcia

Girona:
12 h Plaça de la Independència

Lleida:
12h Plaça del Treball

Tarragona:
Per definir

